

Publicerad 2007-03-24 23:05 av Henrik77

Om mobbning

Allt är minnen nu, och natt

Jag ser ett fotografi. Ett fotografi som vittnar om glädje.

Du var nog lycklig då. Men allt skulle förändras.

Du skulle möta dina plågoandar.

Deras blickar skulle möta din.

Deras ord skulle förmörka din själ.

Deras händer skulle gripa kring din hals.

De skulle nästan strypa dig.

Men människor söker tillflykter. Så även du.

Du famlade i ett mörker. Men fasaden hade rämnat. Du skrek på hjälp.

Du ville ut. Men mörkret blev ditt hem.

Jag träffar dig igen. Men allt är så annorlunda nu. Din blick är sänkt. Din stämma vek.

Kan du minnas glädjen?

Hågkomster ur ett dunkelt minne, förvanskade till oigenkännlighet.

Allt är bleka minnen nu. Minnen nu, och natt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik77 med Poeter.se id #5837 innehar upphovsrätten